

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 414: Người Tu Hành Trước Tiên Nên Chứng Thể, Thể Sáng Tỏ Rồi Ất Phải Đạt Tối Dụng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 035)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Người tu hành trước tiên nên chứng Thể, Thể sáng tỏ rồi ắt phải đạt tối Dụng.】

Có Thể, có Dụng. Sáng tỏ Thể chính là sáng tỏ Tánh, như phần trước đã giảng với quý vị, trước tiên phải cầu Căn bản trí; Căn bản trí là Thể, Căn bản trí là vô tri, Bát Nhã vô tri. Sau khi đạt được Thể rồi thì phải có Dụng, ắt phải là Đại dụng. Đại dụng là gì? Là không gì không biết (vô sở bất tri), như vậy mới là có Thể có Dụng.

Chúng ta ngày nay đã làm sai rồi, ngày nay chúng ta bắt tay vào học cái gì? Học “hữu tri”, mong cầu cái biết, cái gì cũng muốn biết. Đến cuối cùng thì sao? Cái gì cũng không biết. Những gì quý vị biết toàn là sai lầm, không có thứ nào quý vị làm cho rõ ràng, minh bạch, cho nên cái biết đó của quý vị gọi là tà tri tà kiến, không phải là chánh tri chánh kiến. Nếu quý vị đạt được Thể rồi, tri kiến của quý vị sẽ chánh, chính là chánh tri chánh kiến.

Bởi vì có Dụng, nên không phá hoại Tướng, danh tự tướng không hoại, chúng ta dùng danh tự tướng; cảnh giới tướng không hoại, chúng ta dùng cảnh giới tướng, tất cả đều biến thành sự thọ dụng (sự thụ hưởng). Trong sự thọ dụng không sanh phiền não, trong sự thọ dụng không mê, không tà, không nhiễm, trong sự thọ dụng hiển lộ ra Giác, Chánh, Tịnh. Bằng không, Giác, Chánh, Tịnh của quý vị nhìn thấy từ đâu? Hiển lộ ra từ đâu? Chính là hiển lộ ra ngay trong sự thọ dụng. Trong thọ dụng, không mê, là Giác rồi; không tà, là Chánh rồi; không nhiễm, là Tịnh rồi. Cho nên, trong cuộc sống hằng ngày, trong công việc, trong đối nhân xử thế tiếp vật của chúng ta, toàn bộ đời sống của chúng ta là

sống trong cảnh giới Giác, Chánh, Tịnh, đây chính là Thánh, là chuyển phàm thành Thánh.

Nếu quý vị đối với danh tự, đối với cảnh giới bên ngoài, quý vị vẫn còn mê, vẫn còn tà, vẫn còn nhiễm, thì những ngày tháng quý vị trải qua chính là ngày tháng của lục đạo luân hồi. Mọi người hãy làm cho rõ ràng, minh bạch sự việc này. Người ta hỏi quý vị, tại sao quý vị lại học Phật? [Thì hãy đáp rằng:] Tôi không muốn tiếp tục sống những ngày tháng trong lục đạo luân hồi nữa, tôi muốn sống cuộc sống của Phật Bồ Tát, vì điều này mà tôi học Phật. Tôi không muốn tiếp tục dính líu đến mê, tà, nhiễm nữa, tôi muốn trải qua những ngày tháng Giác, Chánh, Tịnh.

Mê, tà, nhiễm là khổ; Giác, Chánh, Tịnh là vui. Học Phật là lìa khổ được vui, quý vị có thật sự lìa khổ chưa, có thật sự được vui chưa? Có thật sự ngày một vui vẻ hơn, năm sau vui vẻ hơn năm trước không? Quả nhiên quý vị ngày ngày đều vui vẻ, thì quý vị đúng rồi, quý vị học Phật đã có được sự thọ dụng. Thọ dụng chính là trí huệ hiện tiền, phiền não nhẹ đi rồi, ít đi rồi, ngày một vui vẻ hơn, pháp hỷ sung mãn.